

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: T. J., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Lecnínová 3033/7, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému v řízení vedeném se žalobcem pod sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř, se ukládá povinnost vydat rozhodnutí do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Zdeňka Burdy, advokáta.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod. sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř., č. j. 1422096/2021/Syř, o přestupku žalobce, kterého se žalobce měl dopustit tím, že dne 4. 8. 2021 v 16:29 hodin v Praze 6 na ul. Milady Horákové při řízení motorového vozidla zn. Škoda Superb, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/hod., jelikož silničním radarovým rychloměrem mu byla změřena rychlost 93 km/hod., podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále též „zákon o silničním provozu“).

2. V žalobě uvádí žalobce, že dne 9. 9. 2021 žalovaný příkazem sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř, č. j. 1422096/2021/Syř (dále též „příkaz“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku. Žalobce proti příkazu podal včasný odpor. Žalovaný dne 12. 10. 2021 předvolal žalobce k ústnímu jednání nařízenému na den 10. 11. 2021. Žalobce se dne 14. 10. 2021 domluvil na zastupování ve věci s advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou (dále též „advokát“), a téhož dne podepsal plnou moc, kterou advokát doručil dne 26. 10. 2021 žalovanému. Žalovaný dne 4. 11. 2021 ve sdělení zaslaném žalobci i advokátovi uvedl, že příkaz nabyl právní moci a nařízené ústní jednání ruší. Správní orgán uvedl, že chybějící podpis na odporu ze dne 27. 9. 2021 proti příkazu je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení. Podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Podle žalobce taková situace však v daném případě nenastala, neboť žalobce jako účastník řízení ani jako zmocněnec opakovaně nepodává listinná podání bez podpisu. Jelikož žalovaný v řízení nepokračuje a nevydal rozhodnutí, žalobce žádal Ministerstvo dopravy jako nadřízený správní orgán, o ochranu před nečinností. Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 9. 12. 2021 č. j. MD-37802/2021-160/3 nevyhovělo žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Žalobce má za to, že bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Konstatoval, že žalobce podal dne 27. 7. 2021 proti příkazu odpor bez vlastnoručního podpisu žalobce. Tuto skutečnost žalovaný přehlédl, vyhodnotil podaný odpor jako bezvadný, a pokračoval dále v řízení tím, že nařídil termín ústního jednání na den 11. 10. 2021. Dne 14. 10. 2021 byla žalovanému doručena plná moc advokáta, který je žalovanému z jeho úřední činnosti známý pro obstrukční taktiky. Žalovaný dospěl k závěru, že v projednávané věci se jedná o zneužití práva, neboť je mu z úřední činnosti známo (např. S-MHMP 1525055/2021, S-MHMP 1526530/2021, S-MHMP 213878/2021, S-MHMP 697654/2021, S-MHMP 1115733/2021, S-MHMP 469444/2021, S-MHMP 112532/2021, S-MHMP 4922068/2021), že advokát postupuje se svými klienty v řízeních totožně, kdy proti příkazu o uložení sankce podá klient samostatně odpor, který není podepsaný, následně se advokát ujme zastoupení, ačkoli je zcela zřejmé, že zastupování přijal dříve než je datována plná moc. Následně klient vyčkává, zda úřední osoba přehlédne, že odpor není podepsaný. V případě, kdy je účastník řízení vyzván k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu, je standardně pokračováno v řízení. Pokud oprávněná úřední osoba přehlédne, že odpor není podepsán, a pokračuje v řízení, napadne advokát tuto vadu v odvolání, a popře, že byl odpor ze strany klienta podán. Ministerstvo dopravy v takových případech muselo napadené rozhodnutí zrušit z důvodu porušení zásady *ne bis in idem*. Došlo tak k „odpykání“ uložení sankce zákazu řízení motorových vozidel a ve většině případů tak nastala možnost klientů si ihned požádat o vrácení řidičského oprávnění, což eliminovalo represivní účinek uložení správního trestu. Na podporu svých tvrzení se žalovaný odkázal na rozhodnutí Ministerstva dopravy, které v těchto věcech rozhodovalo o odvolání (MD/31399/2021/160; MD/28861/2021/160 a MD/31456/2021/160). S odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39 žalovaný uvedl, že postup žalobce v této věci považuje za zjevnou obstrukci se snahou protahovat správní řízení. Takovému jednání nelze proto přiznat právní ochranu v podobě výzvy podle § 37 odst. 3 správního řádu. Žalovaný dále odkázal

na usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 4. 2017 sp. zn. I. ÚS 1053/17, podle nějž ani Ústavní soud nevyzývá k doplnění podané ústavní stížnosti osoby, které již byly poučeny o jejich náležitostech, avšak stále je nedodržují. Skutečnost, že je správní orgán oprávněn zohlednit i zkušenosti z jiných řízení, plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2017 č. j. 2 As 194/2017-37.

4. Městský soud v Praze vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žalobce ani žalovaný se ve lhůtě stanovené soudem k takovému postupu nevyjádřili, souhlasili proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
5. Ze správního spisu soud ověřil tyto podstatné skutečnosti.
6. Podle úředního záznamu Obvodního ředitelství Policie Praha I ze dne 4. 8. 2021 č. j. KRPA-202853-2/PŘ-2021-001106 vykonávala dne 4. 8. 2021 Policie České republiky dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, a to nad dodržováním nejvyšší dovolené rychlosti v ulici Milady Horákové 133/5, Praha 6. V čase 16:29 hod. v této ulici směrem do centra byla změřena rychlost vozidla tov. zn. Škoda, RZ X, jedoucí rychlostí 93 km/hod., po odečtu tolerance 90 km/hod., ve kterém byl ztotožněn žalobce jako přestupce. Součástí spisového materiálu je fotodokumentace pořízená na místě.
7. Dne 4. 8. 2021 Obvodní ředitelství Policie Praha I oznámilo žalovanému (č. j. KRPA-202853-1/PŘ-2021-001106) spáchání výše popsaného přestupku, kterým přestupce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a je proto podezřelý z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.
8. Příkazem (ze dne 9. 9. 2021 sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř, č. j. MHMP 1422096/2021/Syř) uznal žalovaný přestupce vinným, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více, jelikož dne 4. 8. 2021 v 16:29 hodin v Praze 6 na ul. Milady Horákové ve směru jízdy do centra města, v blízkosti domu čp. 5/133 při řízení motorového vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/hod., když vozidlu, které řídil, byla silničním radarovým rychloměrem změřena rychlost 93 km/hod. Při zvážení odchylky měřicího zařízení byla vozidlu jako nejnižší možná skutečná rychlost naměřena rychlost 90 km/hod. Popsaným jednáním přestupce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Za uvedené protiprávní jednání byla přestupci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Z přiložené doručenky vyplývá, že příkaz byl přestupci doručován prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 10. 9. 2021, kdy přestupce nebyl v místě bydliště zastižen, a proto mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením. Přestupce si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, tudíž dne 20. 9. 2021 nastala tzv. fikce doručení a dne 22. 9. 2021 byla písemnost vhozena do schránky.
9. Dne 29. 9. 2021 byl žalovanému doručen nepodepsaný odpor podaný proti příkazu, jako podatel je na písemném vyhotovení odporu uveden přestupce. Odpor byl předán k poštovní přepravě dne 27. 9. 2021.
10. Podle předvolání ze dne 12. 10. 2021 č. j. MHMP 1616785/2021/Syř žalovaný dne 20. 9. 2021 zahájil řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se přestupce měl dopustit shora popsáním jednáním. Žalovaný nařídil na den 10. 11. 2021 v 10:00 hod. ústní jednání, a předvolal k němu přestupce jako obviněného.

Předvolání k ústnímu jednání podle připojené doručky za přestupce převzala dne 18. 10. 2021 osoba „V. H. ZMOCNĚNEC“.

11. Dne 27. 10. 2021 byla žalovanému prostřednictvím datové zprávy od advokáta doručena prostá kopie plné moci ze dne 14. 10. 2021, kterou udělil přestupce advokátovi pro zastupování v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Sř, a k řízením, úkonům a jednáním navazujícím a souvisejícím.
12. Sdělením ze dne 4. 11. 2021 č. j. MHMP 1788775/2021/Syř žalovaný informoval přestupce prostřednictvím advokáta, že příkaz nabyt právní moci dnem 30. 9. 2021. Žalovaný uvedl, že chybějící podpis na odporu ze dne 27. 9. 2021 je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení, podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní vadou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Nepodepsaný odpor se u klientů advokáta v řízení o přestupcích u žalovaného objevuje pravidelně (např. pod sp. zn. S-MHMP 1525055/2021/Čar, S-MHMP 1526530/2021/BuL, S-MHMP 213878/2021/ŠkM, ...), v některých případech je i rozložení textu na stránce téměř totožné. Jedná se proto o obstrukci se snahou protahovat správní řízení. Uvedené je důvodem, proč nelze takovému jednání přiznat právní ochranu v podobě výzvy podle § 37 odst. 3 správního řádu. Důvody pro konání jednání nařízeného na den 10. 11. 2021 v 10:00 hod. tudíž pominuly a jednání se konat nebude. Sdělení bylo dodáno do datové schránky advokáta dne 5. 11. 2021 prostřednictvím datové zprávy, přestupci bylo sdělení doručováno na vědomí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Podle připojené doručky písemnost za přestupce převzala dne 9. 11. 2021 osoba „V. H. ZMOCNĚNEC“.
13. Usnesením ze dne 9. 12. 2021 (č. j. MD-37802/2021-160/3) Ministerstvo dopravy nevyhovělo žádosti žalobce o uplatnění opatření pro nečinnost žalovaného, kterou žalobce spatřoval v nevydání rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř.
14. Soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
15. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
16. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. *žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*
17. Podle § 37 odst. 1 správního řádu *podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*
18. Podle § 37 odst. 2 správního řádu *z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*

19. Podle § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
20. Podle § 37 odst. 4 správního řádu *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*
21. Podle § 150 odst. 3 správního řádu *proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětuzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.*
22. V souzené věci se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou shledává v nevydání rozhodnutí v řízení o přestupku žalobce podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit shora popsáním jednáním. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaný ve věci vydal příkaz, jímž uznal žalobce vinným shora popsáním jednáním. Žalobce namítá, že proti příkazu podal účinný odpor, jímž byl vydaný příkaz zrušen. Žalovaný měl proto povinnost pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí. Žalovaný opouje, že ve věci nebyl nečinný, neboť podaný odpor nebyl podepsán, což považoval v daném případě za obstrukci a zneužití práva, tudíž za vadu, pro kterou nebylo možno pokračovat v řízení.
23. Soud připomíná, že podle § 37 odst. 1 správního řádu je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podle § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podání musí mimo jiné obsahovat podpis osoby, která je činí. Podpis je tedy obecnou náležitostí podání ve správním řízení. Podpis stvrzuje, že se podatel ztotožňuje s obsahem podání. Stejně tak stvrzuje, že podání skutečně činí podatel (a nikoliv někdo jiný jeho jménem). Chybějící podpis na podání adresovaném správnímu orgánu představuje vadu podání, neboť podání postrádá jednu z podstatných náležitostí. Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu stanovuje pro případ, kdy podání nemá předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, povinnost správního orgánu pomoci podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu.
24. Shora připomenutá zákonná ustanovení obsahující obecnou úpravu podání podle správního řádu dopadají i na odpor podaný proti příkazu ve smyslu § 150 odst. 3 správního řádu. Taktéž podaný odpor musí obsahovat obecné náležitosti podání, tedy i podpis podatele, přičemž správní orgán je v případě absence podpisu povinen podatele vyzvat k jeho doplnění. Absenci podpisu na odporu se věnoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39, v němž dovodil: „*Chyběl-li podpis na odporu podle § 87 odst. 4 zákona o přestupcích, a nebyla-li tato vada přes výzvu odstraněna, odpor nevyvolal žádné právní účinky a příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty nabyl právní moci.*“ Ačkoli se Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku vyjádřil ve vztahu k odporu podanému podle původní právní úpravy přestupkového řízení (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích), lze jeho závěry vztáhnout i na nyní projednávanou věc, v níž byl odpor podán podle § 150 odst. 3 správního řádu. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku konstatoval, že „[p]odává-

li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“

25. Soud z předloženého spisového materiálu ověřil, že dne 29. 9. 2021 byl žalovanému doručen nepodepsaný odpor proti příkazu. V odporu byl jako podatel označen toliko žalobce, který tento úkon v řízení před soudem nespornuje. Naopak v žalobě výslovně uvádí, že odpor podal. Předmětný odpor, který podal žalobce, v té době nezastoupený, nevykazoval veškeré podstatné náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, když neobsahoval podpis žalobce jako podatele. Jak vyplývá ze shora předešlé právní úpravy, bylo povinností žalovaného po obdržení nepodepsaného odporu proti příkazu vyzvat podatele (žalobce) k jeho doplnění (§ 37 odst. 3 správního řádu). Žalovaný tak ovšem neučinil a namísto toho předvolal žalobce k ústnímu jednání nařízenému na den 10. 11. 2021 (viz shora zmiňované předvolání ze dne 12. 10. 2021). Žalovaný ve věci postupoval, jako kdyby podaný odpor splňoval veškeré náležitosti. Nevyzval žalobce k doplnění chybějícího podpisu, ale naopak v řízení pokračoval a ve věci nařídil ústní jednání. Žalovaný tímto postupem akceptoval podaný odpor, v jehož důsledku byl vydaný příkaz zrušen a v řízení o přestupku bylo pokračováno. Žalovaný v předvolání ze dne 12. 10. 2021 uvedl, že „dne 20.9.2021 podle ust. § 78 odst. 1, 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (...), zahájil řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu“. Žalovaný s podaným odporem spojil účinky vyplývající z § 150 správního řádu, podle kterého *proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřijatelný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřijatelného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.*
26. Na shora uvedeném postupu žalovaného, který vedl k pokračování v řízení o přestupku žalobce, nemůže ničeho změnit následné sdělení žalovaného ze dne 4. 11. 2021 (č. j. MHMP 1788775/2021/Syř), učiněné poté, co byla žalovanému dne 27. 10. 2021 doručena plná moc ze dne 14. 10. 2021 o zastupování žalobce advokátem. Specifikovaným sdělením žalovaný informoval žalobce, že dne 30. 9. 2021 nabyl příkaz právní moci. Žalovaný ve sdělení uvedl, že chybějící podpis na odporu je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení. Zároveň konstatoval, že není povinen vyzvat k odstranění tohoto nedostatku odporu, podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, přičemž u klientů advokáta se nepodepsaný odpor objevuje pravidelně. Podle soudu taková argumentace žalovaného nemůže ve světle prokázaných skutkových okolností v právě projednávaném případě obstát. Žalobce podal odpor dne 27. 9. 2021, který byl žalovanému doručen dne 29. 9. 2021. Až následně dne 27. 10. 2021 byla žalovanému prostřednictvím datové zprávy od advokáta doručena kopie plné moci ze dne 14. 10. 2021. V daném případě žalobce podal odpor samostatně (bez zastoupení advokátem), a zmocnění vzniklo až následně po podání odporu. Tvzení žalovaného, že advokát přijal zastoupení dříve, než je datována plná moc, nebylo ničím soudem doloženo a taková skutečnost ze správního spisu nevyplývá. Spojení mezi žalobcem a advokátem

v době podání dotčeného odporu žalovaný ve správním řízení nepostavil proto na jisto. Žalovaný si v průběhu správního řízení ani nevyžádal plnou moc v originále, či s úředně ověřeným podpisem, či ve formě úředně ověřené kopie, nebo formou datové zprávy opatřené ověřovací doložkou konverze. V řízení nebylo prokázáno tvrzení žalovaného, že zastoupení advokátem existovalo již v době podání odporu, a že odpor byl podán prostřednictvím advokáta. Podle správního spisu žalobce podal odpor před tím, že udělil advokátovi plnou moc.

27. S konstatováním žalovaného, že podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní vadou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání, se lze sice bezpochyby ztotožnit, ale tento závěr (vyslovený i Nejvyšším správním soudem ve shora citovaném rozsudku ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39) v řízení prokázán nebyl. Podle správního spisu žalobce nepodal nepodepsaná podání opakovaně, jeho jednání proto není možné bez dalšího označit za zneužití práva. V době podání odporu nebyl (podle spisu) zastoupen pro účely daného řízení advokátem, který by taková obstrukční podání činil. Žalovaný byl proto podle § 37 odst. 3 správního řádu povinen vyzvat žalobce k doplnění podpisu na odporu. Protože žalovaný nevyzval žalobce k odstranění vad odporu, ale naopak ve věci nařídil ústní jednání, na které žalobce jako obviněného předvolal, dal najevo, že podaný odpor akceptoval za bezvadný a že v řízení o přestupku žalobce pokračuje. Podání odporu, který je správním orgánem bez výhrad akceptován, přestože obsahuje formální vady, bez dalšího znamená pokračování ve správním řízení, jehož výsledkem je meritorní rozhodnutí. Žalovaný tedy byl ve věci povinen rozhodnout.
28. Soud pro úplnost dodává, že v obdobných věcech, v nichž zastupoval jiné žalobce shodný advokát, rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 26. 1. 2022 č. j. 54 A 7/2021-37, či Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 30. 11. 2022 č. j. 72 A 29/2021-30. V tamních řízeních bylo rozhodováno o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Napadenými rozhodnutími žalovaný správní orgán rozhodoval o přestupku poté, co byl ve věci podán nepodepsaný odpor proti příkazu. Soudy dospěly k závěru, že postupem správního orgánu, který akceptoval nepodepsaný odpor, na což žalobci upozornili teprve v podané žalobě, nebyli tito žalobci zkráceni na svých právech, neboť je mohli v plném rozsahu uplatňovat při jednání v přestupkovém řízení.
29. Soud připomíná, že podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení*. V případě podání odporu přitom podle § 150 odst. 3 správního řádu platí, že *lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu*. V daném případě z výše uvedených důvodů žalovaný ve lhůtě stanovené právní předpisem nerozhodl, a ve věci zůstal nečinný i nadále, když ve věci řízení o dotčeném přestupku žalobce nerozhodl ani ke dni rozhodnutí soudu.
30. Soud ověřil, že byla splněna i druhá podmínka, aby se žalobce mohl úspěšně před soudem domáhat ochrany proti nečinnosti žalovaného, a sice že bezúspěšně vyčerpal prostředky, které mu k ochraně před nečinností nabízí úprava správního řízení tím, že podal k Ministerstvu dopravy jako nadřízenému orgánu žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 9. 12. 2021 (č. j. MD-37802/2021-160/3), žádosti žalobce nevyhovělo. Uvedlo, že žalovaný nebyl ve věci nečinný, neboť ve věci existuje pravomocný příkaz ze dne 9. 9. 2021 č. j.

MHMP 1422096/2021/Syř. Ztotožnil se přitom s žalovaným, že nepodepsaný odpor byl v daném případě zneužitím práva.

31. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu shledal důvodnou, proto rozhodl tak, jak je uvedeno pod výrokem I. tohoto rozhodnutí. Žalovaný je povinen rozhodnout v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1202483/2021/Syř, o předmětném přestupku žalobce podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Pro úplnost žalovaný ověří (prostřednictvím poštovního úřadu), zda „V. H. ZMOCNĚNEC“, který za žalobce ve správním řízení písemnosti určené výlučně žalobci, opakovaně přebíral a za něj podepisoval, byl k takovýmto úkonům oprávněn.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, a podání žaloby § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Náklady na právní zastoupení tak činí 6 800 Kč. Soud ověřil, že zástupce žalobce není plátcem DPH. Žalobci bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 8 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

